

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17668/2023
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле –противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Александра Попара, адвокат из ..., против тужених-противтужилаца ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Александра Комлен Вукајловић, адвокат из ..., ради утврђења по тужби, а по противтужби ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији тужених-противтужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2647/22 од 16.11.2022. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених-противтужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2647/22 од 16.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужених-противтужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2647/22 од 16.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2176/14 од 22.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је ништав уговор о поклону стана и то једнособног стана број .. од 34,98м² у улици ... број .., оверен пред Општинским судом у Сопоту 19.09.2007. године под Ов бр. 2335/07 између поклонодавца ББ и поклонопримца ВВ. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужиља власник једнособног стана број .. на другом спрату у улици ... број .. у Београду, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиле у делу у коме је тражила да се наложи Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Београд 2 да испише право својине из јавног регистра ВВ на стану број .. на другом спрату у улици ... бр. .. у Београду уписаној на кп. бр. ... КО Вождовац и да упише право својине на истом стану у корист тужиле. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужиле да се одреди привремена мера којом ће се туженој ВВ забранити да отуђи или оптерети непокретност - једнособан стан број .. на другом спрату у улици ... бр. .. у Београду уписане на кп. бр. .. КО Вождовац до правноснажног окончања овог поступка. Ставом

петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужених –противтужилаца којим су тражили да се утврди да је апсолутно ништав уговор о купопродаји непокретности Ов бр. 27206/2007 од 19.09.2007. године и то једнособног стана број .. у улици ... бр. ..., површине 34,98м² који се налази на кп. бр. .. КО Вождовац, закључен између ББ, као продавца и АА, као купца. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужених –противтужилаца којим су тражили да се тужиља АА обавезе да се са свим стварима и лицима исели из стана број .. који се налази у улици ... бр. ..., први улаз, други спрат, површине 34,98м² на кп. бр. .. КО Вождовац и да стан испражњен од лица и ствари преда у посед туженима – противтужиоцима. Ставом седмим изреке, одбијен је предлог тужених – противтужилаца којим су тражили ослобађање од плаћања судских такси. Ставом осмим изреке, обавезани су тужени – противтужиоци да тужиљи - противтуженој на име трошкова поступка исплате износ од 593.850,00 динара.

Решењем Другог основног суда у Београду П 2176/14 од 27.07.2022. године одбијен је предлог за исправку пресуде Другог основног суда у Београду П 2176/14 од 22.11.2021. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2647/22 од 16.11.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом, петом, шестом и осмом изреке, а жалба тужених - противтужилаца и жалба тужиље - противтужене одбијене, као неосноване. Ставом другим изреке, потврђено је решење првостепеног суда од 27.07.2022. године а жалба тужиље - противтужене одбијена, као неоснована. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужиља-противтужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужених-противтужилаца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Правноснажном пресудом, применом члана 103. Закона о облигационим односима, одбијен је, као неоснован противтужбени захтев тужених- противтужилаца којим су тражили да се утврди да је ништав уговор о купопродаји предметне непокретности закључен између туженог- противтужиоца ББ, као продавца и тужиље – противтужене, као купца, јер је утврђено да је спорни уговор о купопродаји закључен у складу са законом, с обзиром да га је потписао тужени- противтужилац ББ, да је тужиља - противтужена исплатила купопродајну цену и платила порез на пренос апсолутних права, да је тужиља - противтужена у поседу предметног стана, а да тужена

- противтужиља ВВ није доказала да је предметни стан заједничка имовина ње и туженог - противтужиоца ББ. Применом члана 103. Закона о облигационим односима правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиле - противтужене и утврђено да је ништав уговор о поклони који су тужени - противтужиоци закључили истог дана када је и закључен спорни уговор о купопродаји предметне непокретности, због непостојања намере дарежљивости, и да је исти закључен из других побуда, као што је у овом случају изигравање тужиле - противтужене.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, то по оцени Врховног суда нижестепене одлуке су у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Тужени - противтужиоци нису уз ревизију доставили правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињенично правној ситуацији. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињенично стања, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питање материјалног права, због чега је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП, што у овом случају није учињено.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 33. истог закона прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Тужба у овој правној ствари поднет је 09.11.2012. године, а вредност предмета спора је 2.000.000,00 динара, док је противтужба поднета 14.12.2012. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора по тужби и по противтужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, то следи да је ревизија недозвољена.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић